

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 185/2014
13.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Ц., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.Ђ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 2597/11 од 22.05.2013. године, у седници већа одржаној 13.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ц., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 2597/11 од 22.05.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 3888/10 од 21.02.2011. године, окр. С.Ц. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Према окривљеном је изречена и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 2597/11 од 22.05.2013. године, делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни и окр. С.Ц., за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се казна неће извршити уколико у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су жалба Основног јавног тужиоца у Нишу и жалба браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног адв. С.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 2597/11 од 22.05.2013. године због повреде одредбе члана 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и наведену пресуду укине.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр.С.Ц. је неблагоприятен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је окр. С.Ц. другостепену пресуду примио дана 25.11.2013. године а да је његов бранилац адв. С.Ђ. захтев за заштиту законитости поднео дана 20.01.2014. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев неблагоприятен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.